

I have a dream...

Ik heb een droom... van een Vlaanderen waar God weer echt God mag zijn, een land waar God zich geliefd en welkom weet en zich thuis voelt. Als je op straat de naam "Jezus" noemt, worden mensen niet meer rood en ongemakkelijk, maar beginnen hun ogen te blinken en te stralen.

Ik droom dat op zondagmorgen de straten niet uitgestorven zijn, maar dat er files in de straten zijn van rijen auto's die naar Gods gemeente gaan, toeterend tot eer van God. Nee, nog beter: ze gaan niet met de auto, maar te voet, want je hoeft geen 500 meter te lopen om een gemeente te vinden. En de mensen zingen en lachen op de stoep, en groeten naar elkaar, en verheugen zich op het hoogtepunt van de week. Of nee, nog mooier: alle dagen van de week doen ze dat, en er is geen verschil meer tussen zondag en de andere dagen.

Ik droom van gemeenten waar mensen staan te drummen om getuigenissen te geven of om te prijzen en te bidden, waar mensen ongeduldig staan te wachten tot de collectezak passeert en vol vreugde offeren, waar geen prediking meer nodig is omdat iedereen vol is van Gods Woord. Als iemand ziek is, wordt hij genezen zodra hij over de drempel stapt.

Ik droom dat, als er ergens in de stad een volkstoeloop is, een file of een opstopping, dat het niet is voor een sportwedstrijd, maar voor een lofprijzing, prediking of bidstonde.

Ik droom van een TV waar Gods naam even vaak genoemd wordt als er nu gevloekt wordt, en waar de omroepsters hun programma's beginnen met een gebed en de dag afsluiten met een zegen.

Ik droom van een Vlaanderen dat weer zendelingen zal uitsturen over de hele wereld.

Een Vlaanderen dat op geestelijk gebied even vruchtbaar is als op natuurlijk gebied.

Een Vlaanderen waar evenveel geestelijke regen valt als natuurlijke regen.

Een Vlaanderen dat het vierde geestelijk welvarendste land ter wereld zal zijn.

Een Vlaanderen dat geestelijk even fel verlicht mag zijn als onze straten en snelwegen.

Dat God onze materiële welvaart mag ombuigen tot geestelijke rijkdommen.

Dat God onze minderwaardigheidsgevoelens mag ombuigen tot echte nederigheid.

Dat God het bloed van alle martelaren van de laatste 500 jaar in déze generatie mag laten worden tot geestelijk zaad voor nieuwe christenen.

Dat Vlaanderen een draaischijf en doorvoerhaven voor het evangelie mag worden, en dat het evangelie ons belangrijkste exportproduct zal zijn.

Dat ook op het gebied van geestelijke opwekking de laatsten de eersten mogen zijn!

Ignace Demaerel